

felhívja, hogy a hiányt 3—8 nap alatt pótolja. Ha a fél a felhívásnak nem tett eleget, a hiányt a fél költségére a bírósági iroda pótolja. Így kell eljárni akkor is, ha a fél az illeték kiszabása végett szükséges iratokat (Tkvi Rdts 124. §-ának *g*) és *h*) pontja, a vagyonátruházási illetékről szóló 1920. évi XXXIV. t.-c. 40. §-ának 5. bekezdése) nem mutatja be.

A hiánypótlásra szóló felhívás elmarad, ha a mulasztási ítélet kiadmányai céljára szükséges példányokat nem adták be, ilyenkor vagy a mulasztási ítélet kézbesítése marad el, vagy hivatalból kell a kereseti kérelem hiányzó példányait elkészíteni (Pp. 440. §. 4. bekezdés); ha a fél nem mutat be olyan kiadmánytervezetet, melyet neki kellett volna elkészítenie (Pp. 590. és 607. §., 608. §. utolsó bekezdés, 621. és 749. §., 1912. évi VII. t.-c. 16. §-a), ilyenkor a hiányzó kiadmánytervezeteket a bírósági iroda hivatalból készíti el; ha a fél olyan okiratokról nem csatolt be kellő számú másolatot, amelynek alapján több bíróságnál kell telekkönyvi bejegyzést teljesíteni (Tkvi Rdts. 124. §. c) pont); a szükséges kereseti példányt, felzetet vagy mellékletet nem nyújtja be (Pp. 134. §., 1912. LIV. t.-c. 12. §., 1930: XXXIV. t.-c. 135. §.); írásbeli beadványokat a kézbesítés végett szükséges számú példányban nem nyújt be (Pp. 137. §.), mely esetekben a bírósági iroda készíti a fél költségére hivatalból másolatot.

A bírósági iroda által pótolt példány, felzet vagy melléklet illetékének lerovása és írásdíjának fedezéséről a törvénykezési illetékről szóló törvény (1914: XLIII. t.-c.) és az azt kiegészítő és módosító jogszabályok rendelkeznek.

Ha a végrehajtható kiadmánynak a telekkönyvi hatóságnál bemutatandó példányait (1930: XXXIV. t.-c. 63. §. utolsóelőtti bekezdés) nem csatolják be, a telekkönyvi hatóság a felet a hiánypótlásra felhívja ugyan, de ha a felhívás eredménytelen marad, a mulasztás következményei felől a bíróság határoz.

Az élet- és járadék biztosítási szerződéseken alapuló pénztartozások átértékelésére alkotott alap felosztása tárgyában kibocsátott 1900/1935. M. E. számú rendelet kiegészítéséről szóló 1935. május hó 7. napján hatályba lépett 4410/1935. M. E. számú rendelet. (B. K. 103. sz.)

Ha a pénzügyminiszter megállapítja, hogy a felosztási alap készpénzvégyona az összes átértékelési összegek teljes kifizetésére fedezetet nyújt, elrendelheti, hogy a felügyelő hatóság az átértékelési összegeket az 1900/1935. M. E. sz. rendelet 3. §-ában meghatározott kielégítési sorrend mellőzésével egy összegben fizesse ki. Az erre vonatkozó rendelkezés a hivatalos lapban fog közzététetni.

A külfölddel való fizetési forgalom ellenőrzése és szabályozása tárgyában kibocsátott rendeletek újabb módosításáról szóló 1935. évi május hó 20. napján hatályba lépett 4490/1935. M. E. számú rendelet (B. K. 110. szám). A 4500/1931. M. E. számú rendelet második bekezdése az utazási és kisebb határszéli forgalomban a Magyar Nemzeti Bank engedélye nélkül kivihető pénzre és pénzhelyettesítő eszközre az értékhatárt 300 pengőben, az ezt módosító 1720/1932. M. E. sz. rendelet pedig 150 P-ben állapította meg.

Az új rendelet szerint a Magyar Nemzeti Bank engedélye nélkül külföldre magyar fizetési eszközben vagy külföldi váltópénzben csak 30 P értéket, külföldi fizetési eszközben pedig ezenfelül legfeljebb 50 P értéket szabad kivinni, de ez utóbbit csak abban az esetben, ha az útlevelemben a Nemzeti Bank vagy valamelyik megbízott pénzintézet tanúsítja, hogy az útlevel birtokosa a külföldi fizetési eszközöket a Nemzeti Banktól vagy a megbízott pénzintézettől vásárolta. Akik tehát csupán határátlépési igazolvánnyal, nem pedig útlevelel rendelkeznek,

a Nemzeti Bank külön kiviteli engedélye nélkül csak 30 P értékű magyar fizetési eszközt, vagy külföldi váltópénzt (fém pénz) vihetnek ki magukkal. Hogy a külföldi fizetési eszköz mennyi pengőnek felel meg, az a hivatalos árfolyam az irányadó, amely napon az útlevélben foglalt igazolás szerint az utas a külföldi fizetési eszközt vásárolta.

Aki a magyar hatóság által kiállított útlevéllel külföldre utazik, és visszatérve az ország határát átlépi, köteles a kiutazás alkalmával kapott ellenőrző lapot az útlevél ellenőrzést végző közegnek megfelelően kitöltve átadni. E rendelkezés tehát a kisebb határszéli forgalomra ugyancsak nem vonatkozik.

A rendelet 3. §-a büntető rendelkezéseket tartalmaz.

A Magyar Nemzeti Bank 132. számú körlevele szerint a külföldre utazók a Magyar Nemzeti Bank engedélye nélkül eszentül csupán 3 havonként egy ízben vásárolhatnak a megbízott pénzügyintézeteknél 50 pengőnek megfelelő valutát, útlevelük és a vasúti jegy felmutatása ellenében. E valutakiutalást a megbízott pénzügyintézet a fél útlevelébe jegyzi. A jövőben egy ízben még mindenki részére kiutalható 50 P értékű valuta, tekintet nélkül arra, hogy e rendelet életbelépése előtt mikor kapott utoljára valutát. Indokolt esetekben 3 hónapnál rövidebb időközben is adhat a Magyar Nemzeti Bank irásbeli engedélyt az 50 pengős értékhatáron belül való valutavásárlásra. 50 pengőt meghaladó összegű valuta kiutalásához a Nemzeti Bank engedélye esetről-esetre megszerzendő. E rendelkezések nem érintik az egyes külföldi államokkal létesített idegenforgalmi megállapodásokat.

Az utazási pengőcsek beszerzési árfolyama nem változik. A külföldről Magyarországra irányuló idegenforgalom pénzügyi szükségletének kielégítése céljára rendszeresített utazási pengőcsek megszerzése és beváltása terén fennállott rendelkezések enyhíthetnek.

A budapesti kir. ítélőtábla társadalombiztosítási jogegységi tanácsának 6. számú határozata: Társadalombiztosítási bíraskodás útjára tartozó perekben az elsőbíróság ítélete ellen ügyvédi képviselőt nélkül benyújtott irásbeli fellebbezés nem fogadható el. Ezért azt hivatalból vissza kell utasítani. Nem érinti ez a jogegységi határozat az ügyvéd által nem képviselt félnek azt a jogát (1930: XXXIV. t. c. 26. §-a), hogy a kir. járásbíróság ítélete ellen a fellebbezést a kir. járásbíróságnál az 1930. évi XXXIV. t. c. 25. §-ának 4. bekezdésében felsorolt fellebbezési okok előadásával jegyzőkönyvbe mondhatja.

Az új jugoszláv telekkönyvi törvény.

Irta: *Dr. Kerpel-Fronius István.*

I.

Jugoszlávia állami életében döntő jelentőségű az 1929. év. Ez év január 6-án a Szerb-Horvát-Szlovén királyság új alkotmányt kapott. melynek folyamányaként utóbb az 1929. évi október hó 4-én kelt törvény¹⁾ még a Szerb-Horvát-Szlovén királyság eddigi elnevezését is megszüntette és a királyság új, hivatalos elnevezéséül a „Jugoszlávia” (Délszlávia)²⁾ címet állapította meg. Az új alkotmány megalkotói ez-

¹⁾ V. ö. *Ujlaki*: A magyar jog sorsa a Jugoszláviához csatolt területeken. Jogtud. Közlöny, 1934. 25. sz.

²⁾ Jug = dél.